

O NEUVĚŠTITELNĚŠ LĚNĚ PRINCEZNEŠ

Pondělí, 30 prosinec 2019

Dneska vám budu vyprávět Pohádku o Lěně princeznej. Lěně princezna byla tak Lěně, a se si byla Lěně i napustit v tak se váštinu života sprchovala. No, ale vanu měla krásnou. To jako zas jo. Rohovou. Prostornou a se stěněnám okněnkem nad ně, tak se hvězdy, romantika. Jednou v zimě přišla celá zmrzlá z vyjítky na koni a tak se rozho vějímečně nebude Lěně i napustit si tu vanu!

A když uá, tak uá, a nalila si do ně vonné esence, a rozestavěla na její okraj svěcnky, a zapělila svěněky, a nalila si suché Martini! a hup tam.

No jo. Jenže znáte to.

Přihodiny ekáje, ně se to napustit, u toho ně co vypijete a když si tam konečně vlezete... no zkrátka princezna zjistila, že se jí chce ráť. Nejdřív to vypadalo, že to vydrá, ale komu se chce máť ráť v horké vaně? Aha? Nikomu.

A komu se chce z ně ven a jít na záchod? Nikomu. Nechtělo se ani princeznej. Chvilku dumala, co jako s tím. A jí napadlo... ale... fuj. Zastyděla se. Něk ti přť, aby sis rála do vany. Tak dumala dš. Koukala kolem sebe, a jí zrak padnul na takové jako vášně, no vlastně dost velké obal na svěněku. Něk dhernej. Stylovej. Z vášletu na Křivoklát.

Jako vášně, že tohle by princezny asi dšlat neměly, ale konec konců, princ věkřej řádnej, nikdo nikde... vzala svěcnek a vyřurala se do ně, jako že to po koupeli vyleje.

No jo, jenže. Po koupeli byla tak zrelaxovaná, že usnula jako kolegyně řápková. A nevzpomněla si ani druhý den, a pak si zabíla křně a odjela na vášlet. Na třden.

Když se vrátila a otevřela dveře svěch komnat, porazil jí dšnej puch. Chodila, něchala. Nic nenašla. Nejhoršě to bylo v koupelně a jako kolem vany. Tak povolala královskéh opravěně odpadněch rour. Opravěně přišel, zavěněl a pravil: Smrdě to jako močůka. To bude odpad a nasypal do ně takové množstvě kouzelněho přěku, že by to zabilo kolonii kryš i s Landou, a nechal to přsobit př noc. Nic. Smrad by se byl bšval dal křjet.

I povolala opravěně znovu. Tentokrě se řoubověkem a hškama a započalo velké šěně vznešněho odpadu. Vana se rozebrala. Dalo to fušku, našly se tam zaje-mavě věci, ale smrad se z komnat ne a ne vzdšlit.

Princezna byla zoufalš. Smrad mi neděně době na pleš a kromě toho mi začně-najně slzet oš, pomyslela si smutně, usadila se na okraj vany a začala přeměnělet, na kterě zšmek se přestěhuje. No a pak jí to došlo. Otočila se, uviděla svěcnek a..

A kdyby to byla pohádká, pokročovala by asi ně jak takhle: Otočila se, uviděla svěcnek a hršou z kameně. Dodnes tam počd sedě na tř vaně, celš kamennš a kolem ně jde provězek a na něm je cedulka s špisem šžlě-ně princeznaě a ně-jakš pouěně- pro dšti, kterě se tam jezď dšvat v řimci školněch vášlet. :-))

Jenže je to bohužel pravda. Takže to musela chudš holka zlikvidovat sama. Svěcnek byl... no za ten třden se z toho stalo.. muselo se to celš vyhodit.

Druhý den volal opravěně, že

co ten smrad. Dobrá, Áekla princezna, jakoby se nikdy do svĀ-cĀ-nku nevyĀĀ-rala (synonymum k "jako by se nechumelilo"). Spravil jste to. KrĀlovsky se mu odmĀnila, nechala popravit vĀjechny komornĀ, kterĀ by mohly promluvit a slĀ-bila si, Āe TOHLE nikomu nikdy neĀekne.

A pak to napsala na blog. A celĀ krĀlovstvĀ- se smĀjlo, aĀ se za bĀmicha popadalo.

PouĀenĀ-: NeĀ vlezete do vany, vĀdycky se nejdĀm-v vyĀĀ-rejte, i kdyĀ se vĀjm nechce.

Dobrou noc a odpusĀe mi, Āe jsem lĀ-nĀj a jeĀtĀ ke vĀjemu ĀunĀ.

VaĀje princezna, kterĀ uĀ se vĀbec nedivĀ-,

Āe ĀĀjdney princ nemĀj zĀijem o jejĀ- ruku a smradlavĀ krĀlovstvĀ-.

L. Y. A.